

"Som més forts que Franco, si lluitem!"

"Som més forts que la reacció internacional, si lluitem! Car la lluita és la unitat, és el camí de la victòria"

(ve de la pàg. 1.)

Continua dient que a l'exterior, la lluita nostra exalta la solidaritat internacional, reforça l'ajut, que ens donen els nostres amics incondicionals a l'O.N.U., a la F.S.M., creuen un arribar llur influència i en convertir el nostre problema en un problema intern polític en cada país activitza el procés de maduració política, de radicalització de la classe obrera i de les masses populars de la Gran Bretanya i dels Estats Units d'Amèrica. Es amb la lluita progressiva que vencerem els subjectes que preténen ofegar internacionalment el nostre problema. Es amb la lluita progressiva que

Espanya deixarà d'ésser colònia del capitalista anglò-saxó, plaça d'armes dels provocadors de la tercera guerra mundial. Es per la lluita progressiva que Espanya serà independent, sobirana, democràtica.

Som més forts que Franco, si lluitem! Som més forts que la reacció internacional, si lluitem!

Car la lluita és la unitat, és el camí de la victòria.

Ti Espanya en el camp internacional és un factor primordial en el joc de forces en cada país activitza el procés de maduració política, de radicalització de la classe obrera i de les masses populars de la Gran Bretanya i dels Estats Units d'Amèrica. Es amb la lluita progressiva que vencerem els subjectes que preténen ofegar internacionalment el nostre problema. Es amb la lluita progressiva que

programes i, una vegada més, demanem als partits catalans, a les organitzacions sindicals obreres i pageses, la discussió. Joan Comorera afirma una vegada més que l'alliberament de la Pàtria no és la tascada d'un sol partit. Es la tasca de tots els partits i organitzacions, de tot el poble. La unitat és necessària, car la unitat és la victòria.

Aclarint que no proposem la unitat per la unitat afegí que l'òrgan suprem de la unitat nacional combatent ha d'és-

ser el Govern català. No el Govern actual, naturalment. Sentim el respecte degut pel President Irla, tan ferm defensor de la República i de Catalunya, dels consellers Fabra i Garner, Pi Suñer, Rovira i Virgili i Padró, del patriotsme i de l'espirit combatent dels quals no dubtem. La línia política del Govern es justa. La bona voluntat per la lluita de l'interior existeix. Però cada dia és més evident que l'estructura actual del Govern està superada pels fets,

per l'experiència. Moltes vegades hem fet present aquesta realitat —afegí— sense èxit, i la vida ens ha donat la raó. Creiem que ha arribat, doncs, el moment de la revisió. Creiem que la perllongació del Govern amb la seva estructura actual, acabaria els símptomes ja visibles de descontent, d'indiferència, d'enemicat, en oberta oposició popular, amb greus dany per al prestigi de les institucions catalanes i de la lluita co-

'Tenim una immensa responsabilitat'

A l'exili són el partit més nombrosos, U.G.T. i la C.N.T., la Unió de Treballadors de la Terra. Nodreixen i dirigeixen l'Àngel propaga guerrillera de Catalunya. La nostra propaga, seriosa, combatent i metòdica, arriba a tots els rincons del país, i les consignes de «treball», de «lluitar», dels periòdics comarcals, de sector, de «lluitar», dels periodistes, en viles i pobles, són la llum que guia el combat dels joves de les dones, de tots els patriotes.

D'així que la nostra responsabilitat sigui immensa, va afirmar Comorera, tot orientant els militants a reforçar el nostre Partit per fer-lo un gran partit de masses.

Obrim de bat a bat les portes del Partit

Shan acabat els temps dels pocs i purs, el temps del sectarisme dogmàtic. Esbandim el sectarisme dels companys que no comprenen que la vida avança i que el marxisme és un guia per a la lluita. I no un conjunt ressecat de dogmes, que no estudien, que no argumenten, que no surten de llur torte de vor, qui mident tots els militants amb «metre fet a llur alçada» sense tenir en compte les característiques, les possibilitats, el millor rendiment de cadascú, que accepten de llavis enfront la nostra línia d'unitat, que s'apliquen com si fos una manifobra maquinística de la Direcció! Esbandim el sectarisme i els nostres rangles si volem assolar, com hem assolit el primer, el segon històric objectiu de la unificació: impedir la reconstrucció d'una socialdemocràcia, instrument de l'enemic en el si del moviment obrer. L'obstacle a vèncer per a la consecució d'aquest objectiu no es representen la trepa de desertors i desclassats que llancen, de trotsquistes desfressats que a l'exili fan federacions colonials i moviments de tants caps, tants barrets, d'agents qualificats del Servei d'Inteligència britanic i de la segona línia franquista. Una massa de catalans passa per una profunda crisi ideològica. En seguir que les velles ideologies separatista, nacionalista, republicana, anarcosindicalista, no els satisfaran més a l'horitzó no llunyan de la massiva polarització de forces. Aquests catalans, més els inperimentats de la nova generació, voldran anar més enllà, voldran fer-se mestre del círcol del socialisme. Heus ací, companys, l'obstacle a vèncer i la font inexaurible de reclutament. Aquesta gran massa catalana ha de venir al P.S.U. de C. vindrà al P.S.U. de C. si som dignes de la nostra responsabilitat històrica.

I ara, companys i amics, com un ave, del que ha d'ésser i serà criud, fota-ment, amb mi:

Visca la República!

Visca Catalunya!

(Una grandiosa ovació que dura llarga estona i amb tot el públic demprà tancà el seu magnífic discurs.)

En acabar, diferents delegacions del Partit i d'Organitzacions antifranquistes pugen a la tribuna per oferir ramells de flors al secretari general del P.S.U. de C.

Finalment, Rafael Vidella, en un breu resum, dóna compte d'haver-se rebutjat un gran nombre d'adhesions a l'acte entre les quals hem d'assenyalar la del Partit Socialista Popular de Cuba, signada pel seu President, Juan Marinello, i per Blas Roca, secretari general, d'aquella Partit, de la Junta Central de la U.G.T. a França, del Grup de la F.O.S.I.G. a França, dels nombrosos organitzacions del nostre Partit i del P.C. d'Espanya, de França, America, etc., etc..

I és amb el cant de «La Internacional» que va donar-se per acabat el magnífic acte commemoratiu de l'Onzé aniversari del nostre P.S.U. de C., en el qual, Joan Comorera, una vegada més, en nom del Partit, va mercar el poble de Catalunya «EL CAMÍ DE LA VICTÒRIA!»

Victòria que assolirem, perquè estem disposats a treballar sense desfallades per forjar la UNITAT NACIONAL COMBATENT DE TOTS ELS CATALANS!

Perquè volem ésser dignes del nostre gloriós P.S.U.!

Presidència de l'acte de Perpinyà. (Foto Boix)

Per un Govern que organitzi i dirigeixi la lluita

El nostre poble, la lluita dels nostres combatents, necessiten un Govern representatiu, un Govern constitutiu pels partits i organitzacions que feren la guerra, que junts contraguerten una responsabilitat i junts, n'haurien de respondre, pels partits que tingueren una història solvent. No es tracta, companys, de fer un Govern per a governar, sinó un Govern per la missió essencial del qual és la d'organitzar i dirigir la lluita alliberadora, un Govern que, col·laborant íntimament amb el de la República, acabi amb el règim franquista i els capituladors. I en un Govern d'aquest tipus, la classe obrera, avantguarda combatent, la més patriota i sofera, columna vertebral de la nació, hi ha de tenir la seva integració representativa: la del seu Partit polític, el P.S.U. de C., la dels seus Sindicats U.G.T. i C.N.T. Només un Govern així constituirà poderosa reprendre la línia històrica de lluita i unitat, iniciada pel President Macià i el President Martí Companys. Només un Govern representatiu dels partits i organitzacions podrà

tenir amb la ràpida deguda i amb l'eficàcia màxima, l'òrgan interior dirigent immediat de la lluita alliberadora: el Consell Nacional de la Resistència. Car, per la seva estructura i programa, seria resolta automàticament la composició del Consell Nacional de la Resistència. I perquè també seria automàtica la qualificació de resistència i de resistent. I així acabaríem, ensens, amb una de les especulacions més desvergonyides, més ciniques dels nostres dies: paral·lelisme periòdic de la resistència pels no residents, pels professionals de la resistència a la resistència, pels sabotejadors de la resistència i peons de maniobra de la segona línia i els dels serveis d'espionatge i provocació de la reacció internacional.

Cak actuar amb rapidesa i energia, companys. Hem de fer front a greus conspiracions reactionaries. Per això ens estarem obligats a posar de nou públicament, solemnament, els partits i organitzacions catalanes davant llur responsabilitat.

L'exemple de Francesc Macià

Tot seguit de fer una crida als dirigents de la C.N.T., d'Esquerra Republicana de Catalunya, Unió de Rabassaires i altres organitzacions i partits polítics catalans amb vistes a forjar la unitat combatent. A Catalunya, no. Degut a aquest endarreriment, a Catalunya no s'han pogut liquidar del tot els corrents de passivitat, els estralls de l'il·lusiónisme infantil, no s'ha pogut isolar els professionals del confusionalisme, del derrotisme i de la claudació.

Heus ací —concloué—, explicat el perquè la primera vaga general política s'ha fet a Euzkadi i no a Catalunya. Cal, que trenquem aquesta situació.

Per què Euzkadi ha passat davant de Catalunya

Aleshores, si existien i existeixen a Catalunya les condicions, per què la primera vaga general política contra Franco, Falange i els capituladors s'hagin d'acordat?

A Euzkadi —puntualitzà—, tenen un Govern representatiu, l'autoritat del qual no es discutida. A Catalunya tenim un Govern no representatiu, de personalitats, l'autoritat del qual es discutida per uns de bona fe i esperit patriòtic, per altres amb desconsideració i motivacions antipatriòtiques recollides al Consolat britànic de Barcelona.

A Euzkadi, tenen un Govern que a l'interior es recolza en un Consell Nacional delegat. A Catalunya tenim un Consell Nacional de l'antidemocràcia, presidit per un avalat de la Falange i populars al Consolat britànic de Barcelona.

A Euzkadi apliquen una línia nacionalista, que resolre la qüestió prèvia

tingut, volem la democràcia popular. Per a nosaltres la voluntat popular és sa grada abans, durant i després de les eleccions. Considerem democràtic realitzar, inflexiblement el programa polític econòmic aprobat pel poble. Considerem que els elegits són responsables davant del poble; en tot moment, de llurs actes. Considerem que no pot haver-hi democràcia si el poble no és l'amo de casa seva, si és portat a oprimir altres pobles, car l'experiència ha demostrat que una política exterior reactionaria acaba amb les libertats interiors. Democracia vol dir arrencar les armes de l'antidemocràcia: dels terratinent, dels financers, del capital monopolista, de l'opressió econòmica i, per tant, política de l'imperialisme. En una democràcia veritable, la terra es lluria als pagesos que la treballen, i la nació es fa carreg de la nació: de la terra i del subsòl, del crèdit i de les assegurances, de les indústries-clau i del capital monopolista. En una veritable democràcia el poble organitza la seva pròpia vida i, acaba, per sempre més amb la llibertat de... morir-se de gana! (Applaudiments.)

Hem reexigit, perquè hem servat una fidelitat absoluta a la classe obrera, al

Per què hem recxit

En assenyalar perquè el Partit ha reexigit a mantenir-se malgrat les situacions difícils que ha hagut de passar, proclama que:

Hem reexigit perquè hem fet una unitat formal, per la unitat. Es entorn dels principis marxistes-lenínistes-stalinistes. Es sota la bandera de la Internacional Comunista. (Applaudiments.)

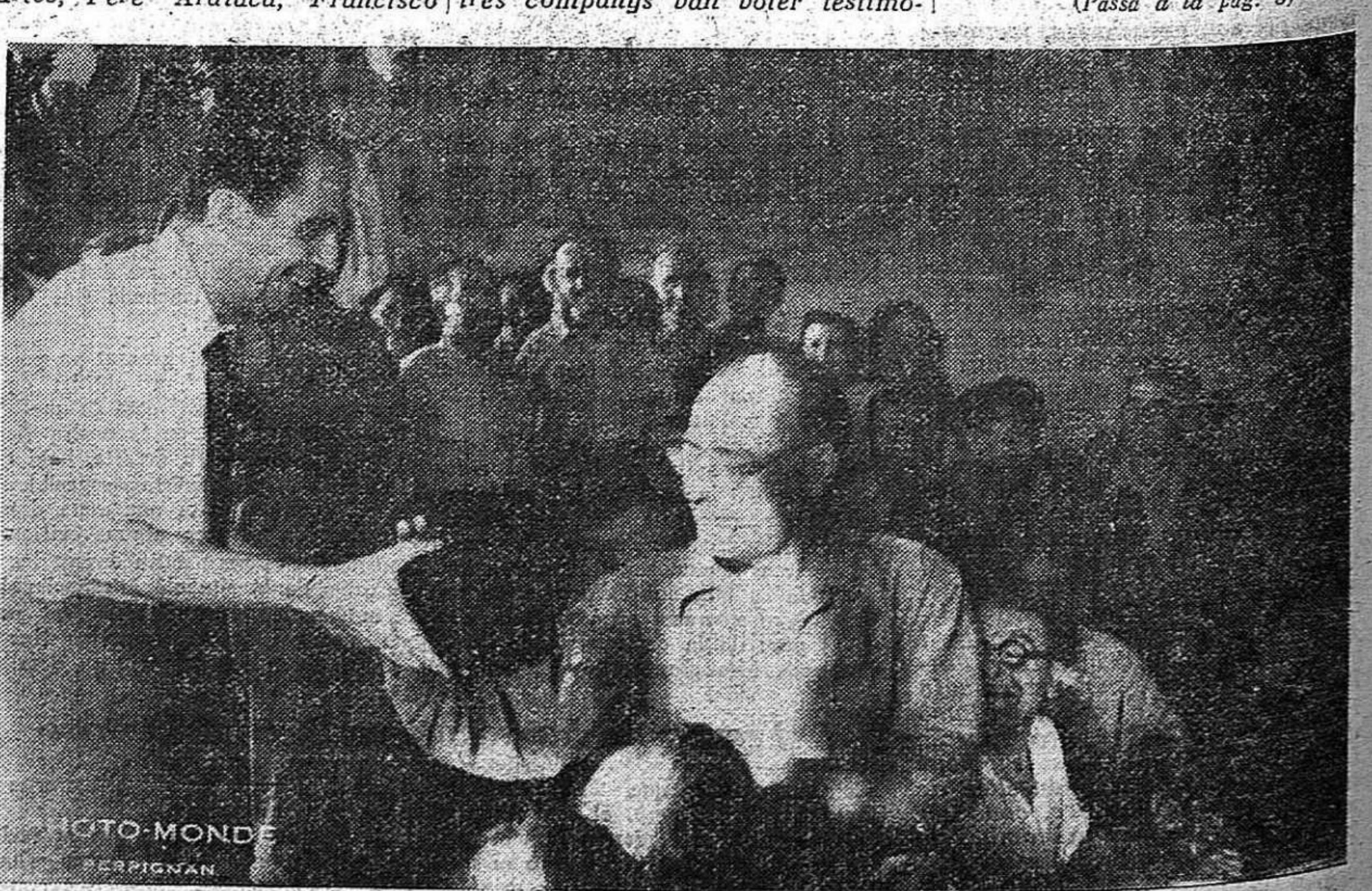
Hem reexigit, perquè hem estat fidels als principis de Marx i Engels, de Lenin i Stalin, perquè no hem regatjat estofar per assimilar-los i perquè ens hem sortit a les dures exigències del procés de bolxevització.

Hem reexigit, perquè hem servit una fidelitat absoluta a la classe obrera, al

EN PREMSA

«Edicions LLUITA» té en premsa el text íntegre del discurs pronunciat per Joan Comorera al gran acte celebrat a Perpinyà en ocasió de l'Onzé aniversari del P.S.U. de C.

Adreçeu comandes als Comitès departamentals del P.S.U. de C.

Josep Marles liura un objecte d'art a Joan Comorera en nom dels militants del P.S.U. de C. dels Pirineus Orientals. (Foto Monde-Perpinyà)

No ens proposem la unitat per la unitat

combatent als partits republicans, a les organitzacions sindicals obreres i pageses. Els hem proposat la unitat d'avui amb un programa concret de lluita i liquidació del franquisme. Ja unitat, per a demà amb un programa de reconstrucció pacífica, democràtica del nostre país devastat. Aquests programes d'unitat immediata i de perspectiva no són documents clandestins, car estan en la Carta Oberta del nostre C. C. publicada el desembre del 1945. Mantenim aquests

Un acte ple d'entusiasme, de fervor republicà i de combativitat antifranquista

(Ve de la pág. 1.)
mocràtiques i nacionals de Catalunya.
Finalment, després d'haver retut homenatge al Partit Comunista Francès, al seu secretari general camarada Maurice Thorez el secretari del Partit va cedir la paraula al camarada

Jean ZYROMSKI

Aquest, després d'haver saludat l'Onze aniversari del P.S.U. de C. en nom del P.C.F., del seu C.C. i de manera particular, en nom de Maurice Thorez, va posar de relleu la importància de la unificació dels partits marxistes de Catalunya dinant del P.S.U. de C.

«La unitat de la classe obrera resisteix, com avui, l'arma fonsamental per assolir el triomf de la democràcia», va manifestar Jean Zyromski fortament a Catalunya dinant del P.S.U. de C.

Els darrers mots del camarada

ELS MILITANTS del Pirineu Oriental

(Ve de la pág. 2.)

Es amb profunda emoció —va començar dient— que us dono gràcies en nom propi, del C.C. i del Secretariat del P.S.U. de C. per aquest acte que paueixa que son fidels al Partit, a la seva lluita política, que sou fidels a la lluita contra Franco i la Farnange, per la República i les llibertats de Catalunya.

Després de posar de relleu l'esforç realitzat pels militants per tal d'estar presents a Perpinyà, Joan Comorera va dir: «Valorarem aquestes proves d'entusiasme i d'abnegació. I les valorem pensant amb els nostres companys que lluiten a l'interior del pais contra el terrorisme franquista.

Prometo —afegí— en nom del Secretariat del Partit, que farem conèixer als companys de l'interior, la vostra combativitat i entusiasme antifranquista. En saber-ho, estem segurs que es sentiran amb major estima per a continuarn en la lluita amb més fermeza fins a la victòria final.

Estrenyent els llacs combatis d'interior i d'exterior —va continuar dient el nostre secretari general—, demostrant que som una sola família, un sol Partit portant pel mateix ideal, per la mateixa voluntat de lluita, és com actuarem amb major decisió fins a assolir la victòria.

Companys del P.S.U. de C!

Us remercio novament en nom de la Direcció, en nom dels companys que lluiten a Catalunya.

Perseverem en el camí de la lluita i del sacrifici. Tot allò que hem de posar al servei del nostre país. Tot allò que podem hem de sacrificar a la lluita de l'interior.

Es així com complirem el nostre deure de militants d'avantguarda i serem dignes dels esforços i de l'exemple d'aquells que a Catalunya combaten contra el franquisme i per la República.

Visca el P.S.U. de C!

Visca el cauça sagrada de Catalunya i de tots els pobles hispànics!

Una gran ovació va subvallar el final del breu parlament del secretari general del P.S.U. de C.

En el curs d'aquest sensítil acte d'homenatge al company Joan Comorera, la Madre Chorat va interpretar diferents cançons catalanes.

Tot al llarg del seu transcendent-

tal discurs, Joan Comorera, no va cessar de repetir la necessitat de combatre. Combatre amb la perspectiva de pènzer, amb la perspectiva de recobrar la República, les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya i de tots els pobles d'Espanya.

«Som més forts que Franco, si lluitem! més forts que la reacció internacional! Car la lluita, és la unitat, és el camí de la victòria.»

Sí, el secretari general del P.S.U.

LA JUSTICIA SOCIAL DEL FRANQUISME

El recô dels pobres

La «justícia social» del franquisme és el règim de discriminació social més violenta i més indignant que hom pugui imaginar.

Mai com ara a Espanya no s'havia manifestat tan escandalós els contrastos entre les classes socials. Els rics són cada cop més milionaris i els pobres cada dia més miserables, ensens que els estrepastres presenten cada vegada més panxa, sobretot si són generals.

Mai com avui no hi havia hagut tantes primeres i tantes tercieres classes en la vida social hispànica. Fins a les sabateries, per exemple, la discriminació dels clients es manifesta amb tot l'insolent desdeny dels que no els agrada la sentor de pobre.

Així ho llegim a «Informaciones». Es pel propi diari del bandit i nazi March que ens assabentem que en moltes sabateries de Madrid hi ha una secció de «pobres» dedicada a vendre les sabates de tipus tunic inventades per la demagogia franquista i que només costen l'import de la setmana d'un obrer qualificat.

No cal dir que la dependència hi és d'allò més «amable», total, per vendre-us, en un local infecte, un parell de sabates amb la sola de cartró i els talons fabricats amb una aleació de pa mestegat i un derivat que en diuen cautzú sintètic.

La humiliació hi és tan manifesta,

que «Informaciones» es veu obligat a dir:

«En quin dispositiu de la legislació vigente s'ha autoritzat al comerciant para dividir a sus compradores estableciendo clases subalternas con inferioridad de consideración y trato despectivo?»

A la legislació no, però en els costums implantats per la Falange si, per tal com el règim franquista ha vindut, precisament, a esborrar, a assassinat, totes les formes de democràcia existents a Espanya amb la Re-pública.

En virtut d'aquesta legislació, el règim franquista ha dividit els pobres en molts nivells i milers de treballadors, han estat realitzats per demanar un augment dels salaris, per a exigir una disminució en el cost de la vida.

El poder de compra de millions i milions de ciutadans nordamericanos està reduït per l'alça vertiginosa dels preus de les mercaderies. Els salaris reals no són suficients per a mantenir el nivell de vida, hi haugut de sofrir.

Seguidament va recordar la granada concentració republicana i antifranquista celebrada el dia 20 de juliol a Tolosa en la qual va parlar Dolores Ibárruri.

Certa gent, va prosseguir, han volgut minimitzar la importància i transcendència de la concentració de Tolosa, cal dir-los que tota aquella força és un reflex pàlit de la gran força existent a l'interior del pais.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsament aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

dempressa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsament aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

En el moment que Rafael Viñuela va anunciar que el secretari general del Partit anava a fer ús de la paraula, tots els assistents,

deempesssa, van tributar a Joan Comorera una formidable ovació que va durar diversos minuts.

La Massa Choral interpretà tot seguit «Els Segadors» enemic de l'atençió emocionada de milers de patriotes, vibrants d'entusiasme i de combativitat republicana i antifranquista.

Recordant la línia d'unitat i de lluita del P.C. d'Espanya, referida a Pasionaria en l'acte de Tolosa, Francisco Anton va acabar dient que, comunistes espanyols i comunistes catalans, marxisten endavant en la lluita per la República.

Francisco Anton va xardorsamente aplaudit.

